

PARKANON TAKAKANKAAN-PIHLAJAHARJUN TUULIPUISTOHANKKEEN PESIMÄLINNUSTOSELVITYS 2021

Peippo oli alueen runsaslukuisin pesimälaji

Sisältö

1. Johdanto.....	3
2. Aineisto ja käytetyt menetelmät.....	3
3. Tulokset.....	5
3.1 Alueella pesivät /havaitut Lintudirektiivin (Council Directive 79/409/ETY) liitteen I pesimälajit.....	5
3.2 Alueella pesivät /esiintyvät kansallisessa uhanalaisluokituksessa (Hyvärinen ym. 2019) mainitut lintulajit	7
3.3 Suunniteltujen voimalayksiköiden alueen pesimälinnusto.....	9
4. Yhteenveto.....	15
5. Lähteet ja kirjallisuus.....	16
6. Liitteet	17

1. Johdanto

Parkanon Tuuli Oy tilasi huhtikuussa 2021 Suomen Luontotieto Oy:ltä pesimälinnustoselvityksen suunnitteilla olevan Parkanon Takakankaan-Pihlajaharjun tuulivoimapuistohankkeen vaikutusalueelta. Selvitys kuuluu hankkeen ympäristösuunnitteluun ja ympäristövaikutuksiin liittyviin perusselvityksiin. Tehtävän yhteyshenkilönä on tilaajan puolella toiminut Sonja Telki ja Suomen Luontotieto Oy:ssä Jyrki Matikainen.

2. Aineisto ja käytetyt menetelmät

Tutkimusalueen pesimälinnusto selvitettiin sovellettua kartoituslaskentamenetelmää (Koskimies 1988) käyttäen, siten että laskennoissa etsittiin Lintudirektiivin liitteen I pesimälajeja sekä kansallisessa uhanalaisluokituksessa (Hyvärinen 2019) mainittuja koko lintulajeja koko tutkimusalueelta. Laskenta tehtiin kahteen kertaan siten, että ensimmäinen laskentakierros tehtiin 5.–17.5.2021 ja toinen 5.–20.6.2021. Koko alue kuljettiin systemaattisesti läpi metsä-autoteitä hyväksikäyttäen. Kuljettu reitti suunniteltiin siten, että suunnitellut voimalanpaikat osuivat tälle. Näillä kohteilla selvitys oli muuta aluetta tarkempaa mm. mahdollisten petolin-tujen pesien löytymiseksi. Kaikki voimalapaikkojen selvitykset tehtiin kesäkuussa.

Maastotöistä vastasi ja raportin kirjoitti biologi FM Jyrki Matikainen Suomen Luontotieto Oy:stä. Maastotöissä avusti Heidi Alho. Raportin taittoi Eija Rauhala. Selvityksessä käytetyn karttamateriaalin luovutti tilaaja käyttöömme.

Laskenta suoritettiin aamuisin klo 3.30–10.00 välisenä aikana. Koska työn tarkoituksena oli löytää mahdolliset vaateliaat tai uhanalaiset pesimälajit käytettiin laskennassa myös atrappia vakioitun kartoituslaskentamenetelmän ohjeiden vastaisesti.

Linnuston laskentamenetelmistä kartoituslaskenta on tarkin, mutta samalla työläin, mikäli laskentakertoja on useampi kuin yksi. Kartoituslaskentamenetelmää käytetään yleisesti maalinnuston selvitys- ja seurantamenetelmänä ja menetelmänä se on hyvin yksinkertainen ja helposti toteutettavissa.

Alueella havaittiin neljä västäräkiparia

Kartoituslaskentamenetelmä perustuu tavallisesti useaan käyntikertaan tutkimusalueella. Kuten muutkin pesimälinnustoon kohdistuvat laskentamenetelmät sen pohjana on lintujen re-viirikäyttäytyminen. Kullakin käyntikerralla merkitään kartalle kaikki pesivää paria osoittavat havainnot. Useimmiten havainto on laulava koiras, mutta myös pesät, juuri pesästä lähteneet maastopoikasat sekä varoittelevat naaraat ovat pesivää paria osoittavia havaintoja. Havainnot merkitään käyntikartalle, jonka tulisi olla mahdollisimman tarkka. Käytännössä peitepiirros, johon voi merkitä omia karttamerkkejä, on usein paras vaihtoehto.

Kartoitus on hidas, mutta hyvin tehokas laskentamenetelmä. Avomaastossa, kuten suoympäristössä tai peltoaukeilla kartoituslaskentamenetelmä on hyvin tehokas laskentamenetelmä. Kahden laskentakerran menetelmällä ei välttämättä havaita kaikkia alueella esiintyviä lintuja, niiden satunnaista liikkumisen sekä muuttuvien ympäristöolosuhteiden vaikutusten takia. Kartoituslaskentamenetelmällä yhdellä käyntikerralla havaitaan metsämaastossa noin 60 % pesimälinnuista, mutta avomaastossa havaintotehokkuus voi olla jopa yli 90 %. Harvakasvuissa metsissä yhdellä käyntikerralla voidaan olosuhteiden ollessa suotuisat havaita lähes kaikki alueella pesivät lintuparit, mikäli laskennan ajoitus osuu oikeaan aikaan (mm. Koskimies ja Väisänen 1988). Kattavamman ja yksityiskohtaisemman tiedon saamiseksi tulisi peitteisessä maastossa laskentakertoja olla mielellään enemmän kuin kaksi. Tulosten tulkin-nassa inventointialueen rajalla havaitut parit tulkittiin alueella pesiviksi. Kanalinnut tulkittiin pesiviksi, mikäli kyse oli yksinäisestä naaraslinnusta. Havaitut petolinnut tulkittiin alueella mahdollisesti pesiviksi, vaikkei niiden pesäpaikkaa löydetty. Selvityksessä käytettiin atrappia jo mahdollisesti laulukautensa lopettaneiden tai muista syistä hiljaisten lintulajien havaitse-miseksi.

Pesimälinnustoselvityksen tuloksiin otettiin mukaan alueelle kesä-elokuussa tehdyn luon-totyypin- ja kasvillisuusselvityksen aikaiset lintuhavainnot, mikäli oletettiin että laji oli pesinyt alueella. Nämä havainnot koskivat mm. kanalintupoikueita. Uhanalaisen tai vaateliaan lin-nuston havaintopaikat on esitetty karttaliitteessä 2.

Pesimälinnustoselvityksessä kiinnitettiin erityishuomio riekon etsintään, sillä Peuralam-men luonnontilaiselta nevalta on tehty aiemmin riekkohavaintoja. Koska tilaus työhön tuli vasta huhtikuussa, ei metson, teeren ja riekon soidinaikaisia selvityksiä ollut enää mahdol-lista toteuttaa. Nämä selvitykset tehtiin keväällä 2022. Näistä selvityksistä laaditaan erillinen raportti.

Teeri on alueen runsaslukuisin kanalintu

3. Tulokset

3.1 Alueella pesivät /havaitut Lintudirektiivin (Council Directive 79/409/ETY) liitteen I pesimälajit

Laulujoutsen (Cygnus cygnus) 1 pari (ei pesivä)

Latikkanevan laajalla turvepellolla havaittiin kahdesti laulujoutsenpari ruokailemassa. Laji ei pesi alueella ja ilmeisesti linnut pesivät jossain alueen itäpuolella sijaitsevalla järvellä. Parin lisäksi Latikkalammella kulki heinä-elokuussa yksinäinen, hieman sairaanoloinen aikuinen laulujoutsen. Muita pesintäaikaisia havaintoja ei laulujoutsenesta tehty

Kurki (Grus grus) 1 pari

Latikkanevan lopetetulla turvetuotantoalueella havaittiin kurkipari toukokuun laskentakieroksella ja yksinäinen aikuinen kurki havaittiin kesäkuussa myös Peurasalmen nevalle, josta löytyi myös runsaasti kurjen sulkia ja höyheniä. Vaikka poikue tai pesähavaintoa ei lajista tehty, pesi laji todennäköisesti jossakin Latikkanevan alueella. Latikkanevan ja Peurasalmen nevan lisäksi alueella ei muita kurjen pesimäpaikaksi sopivia kohteita ole.

Palokärki (Dryocopus martius) 1 pari

Aivan alueen pohjoisrajalla Alkkianvuoren eteläosassa tehtiin havainto palokärjen maasto-poikueesta kesäkuussa. Tuoretta pesäkoloa ei alueelta löytynyt, mutta vanhoja pesäkoloja havaittiin muutamassa paikassa. Lajin reviiri on usean neliökilometrin laajuinen ja laji voi hakea ruokaa poikasilleen jopa kilometrinkin päästä pesäkolosta. Lajin ruokailujälkiä näkyi alueen lahopennoissa ja kannoissa jonkin verran. Talviaikana lajin talvireviirit menevät päällekkäin ja alue voi kuulua useammankin parin talvireviiriin.

Alueella havaittiin laulujoutsen pari

Pyy (Bonasa bonasia) 4 paria

Pyystä tehtiin alueella neljä havaintoa, joista kaksi koski alueen pohjois- ja itäosissa tehtyjä poikuehavaintoja. Kummatkin poikueet havaittiin Ylimysnevan reuna-alueella. Lisäksi alueen länsiosassa havaittiin pyypari suunnitellun voimala numero 10 alueella. Yksinäinen pyy havaittiin myös Rengassalon pohjoisreunalla. Alueella on niukasti kosteapohjaisia kuusikoita, joita pyy suosii elinympäristönään.

Teeri (Tetrao tetrix) 5 paria

Teeri on alueen runsaslukuisin kanalintu ja lajista tehtiin 3 poikuehavaintoa. Lisäksi alueella havaittiin yksittäisiä lintuja useaan kertaan. Kaksi poikuehavaintoa tehtiin Ylimysnevan alueella ja yksi poikue havaittiin Löyttylammien pohjoispuolella. Yksittäiset havainnot koskivat pääosin koiraslintuja. Syysmuuttoseurannan aikana kuultiin syyssoitimella äänteleviä teeriä alueen eteläpäässä.

Metso (Tetrao urogallus) 2 paria

Alueella tehtiin koko inventointiaikana kaksi metsohavaintoa. Latikkalammen pohjoispuolella havaittiin tiellä kiviä nokkiva metsopoikue, jossa poikasia oli kolme vanhan naaraan seurana. Tämän lisäksi Rengassalon alueella havaittiin ukkometso ja alueelta löytyi myös talvisia hakomisjätöksiä. Alueen mäntykankaat ovat pääosin hoidettuja talousmetsiä, jotka eivät ole erityisen hyviä metson elinympäristöjä.

Kehräätä (Caprimulgus europaeus) 1 pari

Latikkalammen pohjoispuolisella soranottoalueella ja sen ympäristön mäntykankailla havaittiin suriseva kehrääjä lepakkoselvityksen aikana. Laji kuultiin useana ja alueella oli selkeä reviiri. Laji vastasi atrappiin ja se havaittiin vielä heinäkuun loppupuolella alueella. Alueella on tämän soraharjanteen lisäksi niukasti lajille tyypillistä elinympäristöä.

Alueella oli kehrääjäreviiri

Pikkusieppo (Ficedula parva) 1 havainto laulavasta koiraasta

Alueella tehtiin kesäkuun alussa havainto laulavasta pikkusiepostä. Nuori koiraslintu lauloi Ritaajan varrella, Rengassalon pohjoispuolella melko kosteapohjaisella metsäkuviolla. Alue ei ole tyypillistä pikkusieppo ympäristöä, sillä laji suosii elinympäristönään vanhoja kuusi-valtaisia metsiä. Vain yhtenä aamuna havaittu lintu oli todennäköisesti vielä muuttomatkalla pesimäpaikalleen. Alueen eteläpuolella Rengassalon Natura-alueella on lajille sopivaa pesimäympäristöä.

Pikkulepinkäinen (Lanius collurio) 1 pari

Latikkanevan metsittyvällä turvetuotantoalueella havaittiin heinäkuussa pikkulepinkäisen maastopoikue, vaikka varsinaisen linnustoselvityksen aikana ei lajia havaittu. Alkukesällä hankalasti havaittava pikkulepinkäinen muuttuu helposti havaittavaksi, kun maastopoikaset lähtevät liikkeelle. Laji suosii puoliavoimia, lämpimiä ympäristöjä ja se voi pesiä myös laajemmilla hakkuaukeilla. Lajin maailmankanta on nopeasti vähentynyt ja laji on Suomestakin paikoin jo hävinnyt.

3.2 Alueella pesivät /esiintyvät kansallisessa uhanalaisluokituksessa (Hyvärinen ym. 2019) mainitut lintulajit

Hiirihaukka (Buteo buteo) 1 pari (VU=vaarantunut)

Rengassalon luonnonsuojelualueen pohjoisreunassa havaittiin varoiteleva hiirihaukka, ja laji todennäköisesti pesi jossain lähistöllä. Lisäksi saalistava hiirihaukka näkyi useaan kertaan alueen itäosan laajalla peltoalueella saalistamassa. Myöhemmin kesällä lajista ei alueella tehty kuitenkaan havaintoja, joten pesintä saattoi keskeytyä. Alueen myyräkannat olivat kesällä 2021 hyvin vähäiset. Runsaina myyrävuosina tutkimusalueella mahtuisi pesimään useampikin pari.

Pikkulepinkäinen kuuluu alueen pesimälinnustoon

Kiuru (Alauda arvensis) 2 paria (NT=silmälläpidettävä)

Latikkanevan laajalla peltoaukealla oli kaksi kiurureviiriä. Lajin pesintä saattoi epäonnistua sillä enää kesäkuussa ei lintuja alueella havaittu. Lähes 60 ha laajuiselle turvepohjaiselle pelolle mahtuisi useampikin pari pesimään.

Västaräkki (Motacilla alba) 4 paria (NT=silmälläpidettävä)

Västaräkkejä löytyi pesivänä Latikkanevan vanhalta turvetuotantoalueelta, jossa havaittiin kaksi paria. Myös Ristinevan turvetuotantoalueella havaittiin sekä alueen länsireunan sora-kuopalla, jossa havaittiin maastopoikue. Lajille sopivaa avointa tai puoliavointa elinympäristöä on alueella runsaasti vanhoilla turpeennostoalueilla. Syysmuuttoaikana Latikkanevan avoimet alueet houkuttelevat västaräkkejä lepäämään ja parhaimmillaan alueella ruokaili yli 50 västaräkkiä.

Töyhtötiainen (Lophophanes cristatus) 2 paria (VU=vaarantunut)

Tutkimusalueella tehtiin kaksi havaintoa töyhtötiäisistä. Kumpikin havainto koski jo hyvin lentäneitä maastopoikueita. Toinen poikuehavainto tehtiin Latikkanevan pohjoispuoleisen soranottoalueen reunamännikössä ja toinen alueen pohjoisrajalla, jossa ojitetun rämeen reunalla havaittiin emolintu ja kaksi maastopoikasta. Alueella on karuja mäntyvaltaisia metsäkuvioita ja alueelle mahtuisi useampikin pari pesimään. Laji kovertaa pesäkolonsa tavallisesti pitkälle lahonneeseen koivupötkelöön, joita on alueella turvetuotantoalueiden reunametsiköissä. Laji saattaa poikkeuksellisesti pesiä myös linnunpöntössä. Töyhtötiainen on nopeimmin taantuvia metsälajejamme.

Närhi (Garrulus glandarius) 1 pari (NT=silmälläpidettävä)

Närhestä tehtiin alueella vain yksi pesimäaikainen havainto Alkkianvuoren eteläosasta. Äännetön lintu liikkui alueen kuusikossa ja käyttäytymisen perusteella laji pesi jossain lähistöllä. Syysmuuttoseurannan aikana laji havaittiin useasti eri puolilla aluetta.

Kiuru pesii alueella

3.3 Suunniteltujen voimalayksiköiden alueen pesimälinnusto

Suunniteltujen voimalayksiköiden pesimälinnusto selvitettiin koko lajiston osalta kahden käyntikerran kartoituslaskentamenetelmää käyttäen. Osalle kohteista käyntikertoja kertyi useampikin ja myöhemmin kesällä tehdyn kasvillisuus selvityksen aikana tehdyt pesä- tai poikuehavainnot otettiin mukaan laskentatuloksiin, mikäli oli syytä olettaa että pesintä oli tapahtunut suunnitellun voimalanpaikan alueella. Laskenta ulottui noin 200-250 metrin päähän suunnitellusta voimala-alueesta. Suunniteltujen voimalayksiköiden alustava sijainti on esitetty karttaliitteessä 1.

Voimala 1

Ylimysnevan ojitetun, entisen suurvarpurämeen itäreunaan sijoittuva voimalanpaikka. Voimalanpaikan ympäristössä on noin 10 metristä mäntyä kasvavaa rämekangasta, joka vaihettuu itäpuolelta kapeaan mustikkatyypin kangasmetsä reunukseen ja edelleen karuun mäntykanakaaseen. Alueella on myös melko laaja avohakkuulaikku. Alueella havaittiin metson talvisia hakomisjätöksiä.

Teeri	1 poikue
Kulorastas	1 pari
Laulurastas	1 pari
Punarinna	1 pari
Rautiainen	1 pari
Leppälintu	1 pari
Pajulintu	1 pari
Peippo	2 paria

Voimala 2

Takakankaan eteläosiin sijoittuva voimalanpaikka, joka eteläosiltaan on entistä jo pitkälle kuivunutta rämettä. Kivennäismaan ja entisen rämeen vaihettumisvyöhykkeellä puusto on lehtipuuvaltaista ja koivujen lisäksi alueella kasvaa hieman runsaammin harmaaleppää. Tällä alueella on muutamia kolopuupötkkelöitä. Voimalan alueelle sijoittuu myös maa-aineksista puhdistettu kallioalue, jota ilmeisesti tullaan myöhemmin louhimaan murskeeksi. Tämän alueen pohjoispuolella on hyvin karu mäntyä kasvava kallioalue.

Lehtokurppa	1 pari (Lähti jaloista lentoon)
Punakylkirastas	1 pari
Laulurastas	1 pari
Punarinna	2 paria
Rautiainen	1 pari
Peippo	4 paria

Voimala 3

Suunniteltu voimalanpaikka sijoittuu entisten rämeiden ympäröimälle matalalle harjanteelle, jossa on myös muutamia avokalliopaljastumia. Puusto on mäntyvaltaista ja harvaa. Osa alueesta on harvennettu viime talvena. Alueen itäpuolella on mäntytaimikkoa, joka vaihettuu ojitetuksi rämekankaaksi. Alueella on muutamia tuulenkaatoja.

Laulurastas	1 pari
Metsäkirvinen	1 pari
Punarinta	1 pari
Harmaasieppo	1 pari
Talitiainen	1 pari
Peippo	2 paria

Voimala 4

Hauskasalon alueelle sijoittuvan voimalanpaikan ympäristö on hyvin vaihtelevaa. Alueella on sekä ojitettua entistä suurvarpurämettä ja ojittamatonta melko harvapuustoista varpurämettä. Suurin osa alueesta on nuorta männikköä, mutta alueella on myös mäntytaimikoita sekä melko uusia, taimettuvia avohakkuulaikkuja. Metsätyyppi on pääosin puolukkatyyppin kangasta. Lahopuuta on alueella niukasti. Muutama hieskoivupötkkelö alueella on.

Käpytikka	1 pari
Laulurastas	1 pari
Punarinta	2 paria
Talitiainen	1 pari
Pajulintu	1 pari
Harmaasieppo	1 pari
Peippo	2 paria
Keltasirkku	1 pari

Palokärki

Voimala 5

Latikkanevan ojitetulle, entiselle suurvarpurämeelle sijoittuva voimalanpaikka. Suurin osa alueesta on melko tiheäpuustoista, ojitettua ja kuivunutta suurvarpurämettä. Alueella on myös kivennäismaalaikkuja, jotka ovat hakkuun jälkeen taimettumassa. Muutamin kohdin alueella on myös hieskoivuvaltaisia, hieman rehevämpiä laikkuja. Niukkalinnustoinen kohde.

Metsäviklo	1 pari (Varoitteleva emo ojan varessa)
Punakylkirastas	1 pari
Punarinta	1 pari
Lehtokerttu	1 pari
Peippo	2 pari

Voimala 6

Voimala 6 ympäristö on hyvin monotonista, taimettuvaa hakkuuaukeaa. Laajan avohakkuun reunoille on jätetty muutamia säästöpuumäntyjä, mutta muuten varttuneempaa puustoa ei alueella ole. Metsätyyppi on ollut alueella puolukkatyyppin kangasta, mutta nyt aluskasvillisuuden valtalajiston muodostavat pioneirilajit kuten maitohorsma ja metsälauha. Linnustoltaan kohde on erittäin niukka.

Punarinta	1 pari
Peippo	1 pari
Keltasirkku	1 pari

Kurki pesi alueella

Voimala 7

Voimala sijoittuu entisten turvetuotantoalueiden väliin jäävälle metsäiselle kaistaleelle. Puuston on noin 10 metristä mäntyä ja hieskoivua ja osa alueesta on pensaikkoa, jossa kasvaa mm. kiiltopajua. Alueen avoimet laikut ovat heinittyneet ja kastikoiden lisäksi alueella kasvaa mm. ruokohelpeä, nurmipuntarpäätä ja nurmilauhaa. Alueella on muutamia hieskoivupötkkeitä. Alueen pesimälinnusto on niukkaa.

Laulurastas	1 pari
Metsäkirvinen	1 pari
Pajulintu	2 paria
Peippo	1 pari
Keltasirkku	1 pari (maastopoikasia)

Voimala 8

Osittain ojitetulle suurvarpurämeelle sijoittuva voimalanpaikka. Koko alue on tasaista ja paikoin kosteapohjaista. Puusto on nuorta männikköä ja alueen länsireunassa on hieman tiheäkäsvisempää kuusikkoa. Aluskasvillisuuden valtalajiston muodostavat suopursu, vaivaiskoivu, juolukka ja kanerva. Kuusivaltaisella alueella mustikka kasvaa valtalajina. Alue rajautuu Peuralammen luonnontilaiseen nevaan itäpuoleltaan.

Teeri	1 poikue
Sepelkyyhky	1 pari
Punakylkirastas	1 pari
Punarinta	1 pari
Hippiäinen	1 pari
Pajulintu	1 pari (pesä metsäautotien penkassa)
Peippo	3 paria

Voimala 9

Suunnitellun voimalanpaikan ympäristö on melko vaihtelevaa. Osa alueesta on noin kolmemetristä kuusi-mäntytaimikkoa, joka paikoin on hyvin tiheää. Osa alueesta on karumpaa mäntyvaltaista taimikkoa. Alueella on myös rämekangasta, jonka reunoilla kasvaa hieman runsaammin kuusia. Linnustollisesti melko monilajinen kohde.

Pyy	1 pari
Kulorastas	1 pari
Laulurastas	1 pari
Punarinta	1 pari
Rautiainen	1 pari
Peukaloinen	1 pari
Hernekerttu	1 pari
Peippo	4 paria

Voimala 10

Ristinevan turvetuotantoalueen ja metsäautotien väliin sijoittuva voimalanpaikka. Alue on tasaista entistä suurvarpurämettä, joka on ojituksen vuoksi kuivunut jo kauan aikaa sitten. Osa alueesta on nuorta mäntytaimikkoa ja osa turvetuotantoaluetta rajaavaa hieman varttuneempaa männikköä, jossa mäntyjen lisäksi kasvaa runsaasti hieskoivua. Turvetuotantoalueen reunalla aluskasvillisuuden valtalajiston muodostaa suopursu, mutta alueen kuivemmissa osissa valtalajiston muodostavat puolukka, kanerva ja metsälauha. Alueella on muutamia hieskoi-vupökökelöitä ja yksi kolopuu.

Käpytikka	1 pari
Laulurastas	1 pari
Punakylkirastas	1 pari
Punarinta	1 pari
Kirjosieppo	1 pari
Pajulintu	1 pari
Peippo	2 paria

Voimala 11

Voimalanpaikan lähiympäristö on tasaista, osin kosteapohjaista rämettä ja mäntykangasta. Ojitetulla alueella soinen luontotyyppi on jo muuttunut metsäiseksi luontotyyppiä. Alueen eteläosassa on hyvin laaja taimettu hakkuuaukea. Metsätyyppi on pääosin karua puolukka-tyypin kangasta. Kuusivaltaisella alueella on laikuittain myös mustikkatyyppin kangasta.

Sepelkyyhky	1 pari
Metsäkirvinen	1 pari
Laulurastas	1 pari
Punarinta	2 paria
Rautiainen	1 pari
Pajulintu	2 paria
Hippiäinen	1 pari
Peippo	2 paria
Vihervarpunen	1-2 paria
Korppi	1 pari (varoitteleva lintu Rengassalon puolella)

Voimala 12

Vierikkokankaan alueelle sijoittuvan voimalanpaikan ympäristö on pääosin nuorta männikköä, mutta alueella on myös ojitettua entistä rämettä sekä myös kuusivaltaisia pienialaisia metsäkuvioita. Voimalanpaikka sijoittuu paikallistien viereen. Niukkalinnustoinen alue.

Sepelkyyhky	1 pari
Laulurastas	1 pari
Punarinta	1 pari
Rautiainen	1 pari
Pajulintu	1 pari
Peippo	2 paria

4. Yhteenveto

Koko tutkimusalueelta selvitettiin Lintudirektiivin liitteen I lintulajien ja kansallisessa uhanalaisluokituksessa (Hyvärinen ym. 2019) mainittujen lajien esiintyminen. Tämän lisäksi selvitettiin suunniteltujen voimalayksiköiden sijaintipaikkojen koko pesimälinnusto kartoituslaskentamenetelmää käyttäen.

Tutkimusalueella pesi tai havaittiin pesimäaikana yhteensä 9 lintudirektiivin lajia. Kansallisessa uhanalaisluokituksessa mainittuja lintulajia pesi tai havaittiin pesimäaikana yhteensä 5 lajia. Lisäksi osa Lintudirektiivin liitteen I lajeista kuuluu myös kansallisesti uhanalaisiin lajeihin.

Valtaosa suunnitelluista voimalayksiköistä tulisi sijoittumaan joko hakkuualueille tai nuoriin taimikoihin, joissa lajimäärä ja linnuston tiheys ovat pieniä. Vanhoja tai edes varttuneita metsälaikkuja on alueella niukasti. Rengassalon vanhojen metsien Natura-alue sijaitsee pieniltä osin tutkimusalueella. Yli 200 ha alueesta on vanhaa turvetuotantoaluetta, josta osa on otettu viljelyyn (n.60 ha) ja osa on metsittymässä. Peurasalmen edustavaa nevakuviota lukuun ottamatta suurin osa alueen soista on ojitettuja, ja soinen luontotyyppi on muuttunut metsäiseksi luontotyyppiksi, joten suolajisto on hyvin niukkaa. Vanhojen tai edes varttuneiden metsäkuvioiden niukkuus näkyy hyvin vanhaa metsää vaativien lajien esiintymisessä. Esimerkiksi puukiipijästä tehtiin vain yksi pesimäaikainen havainto eikä hömötiaista havaittu lainkaan. Kolopuiden niukkuus näkyy kolopesijöiden vähyytenä. Alueelle on muutamin kohdin ripustettu pönttöjä mm Alkkianvuoren lähistölle.

Alueella on vain kaksi vesistökohdetta, jotka kummatkin ovat varsin karuja. Latikkalammen pesimälinnustoon kuuluu metsäviklo, joka varoitteli lammen rannalla. Löyttylammen järven alueella havaittiin kaksi taviparia ja myöhemmin kesällä telkkäpoikue. Kahlaajista alueella havaittiin metsävikloja ja lehtokurppia. Peurasalmen nevan alueella ei kahlaajia havaittu.

Alueen pesivään petolintulajistoon kuuluu mahdollisesti hiirihaukka. Kasvillisuusselvityksen yhteydessä alueen pohjoisosassa havaittiin ja hyvin lentävä varpushaukkapoikue, mutta laji on todennäköisesti pesinyt tutkimusalueen ulkopuolella. Kalasääksiä ei alueella pesi ja lajista tehtiin vain muutama syysmuuttohavainto. Myyräkannat olivat aallonpohjassa kesän 2021 aikana ja tämä vaikutti varmasti jyrjijöitä syövien petolintujen niukkuuteen alueella.

Alueen metsäkanalintukanta on vain kohtalainen, johtuen ilmeisesti runsaista hakkuista ja nuorten taimikoiden suuresta osuudesta metsäpinta-alasta. Peurasalmen nevalta on aiemmin tehty riikkohavaintoja, mutta nyt lajia ei havaittu. Kesäaikana lajin löytäminen on hankalaa. Kevättalvella laji löytyy helposti soidinäänien perusteella.

Kokonaisuutena alueen pesimälinnustoa voi pitää tyypillisenä talousmetsien ja entisten turvetuotantoalueiden linnustona, jossa nuorten metsien osuus näkyy vahvasti pesimälajistossa.

Pyy kuuluu alueen pesimälinnustoon

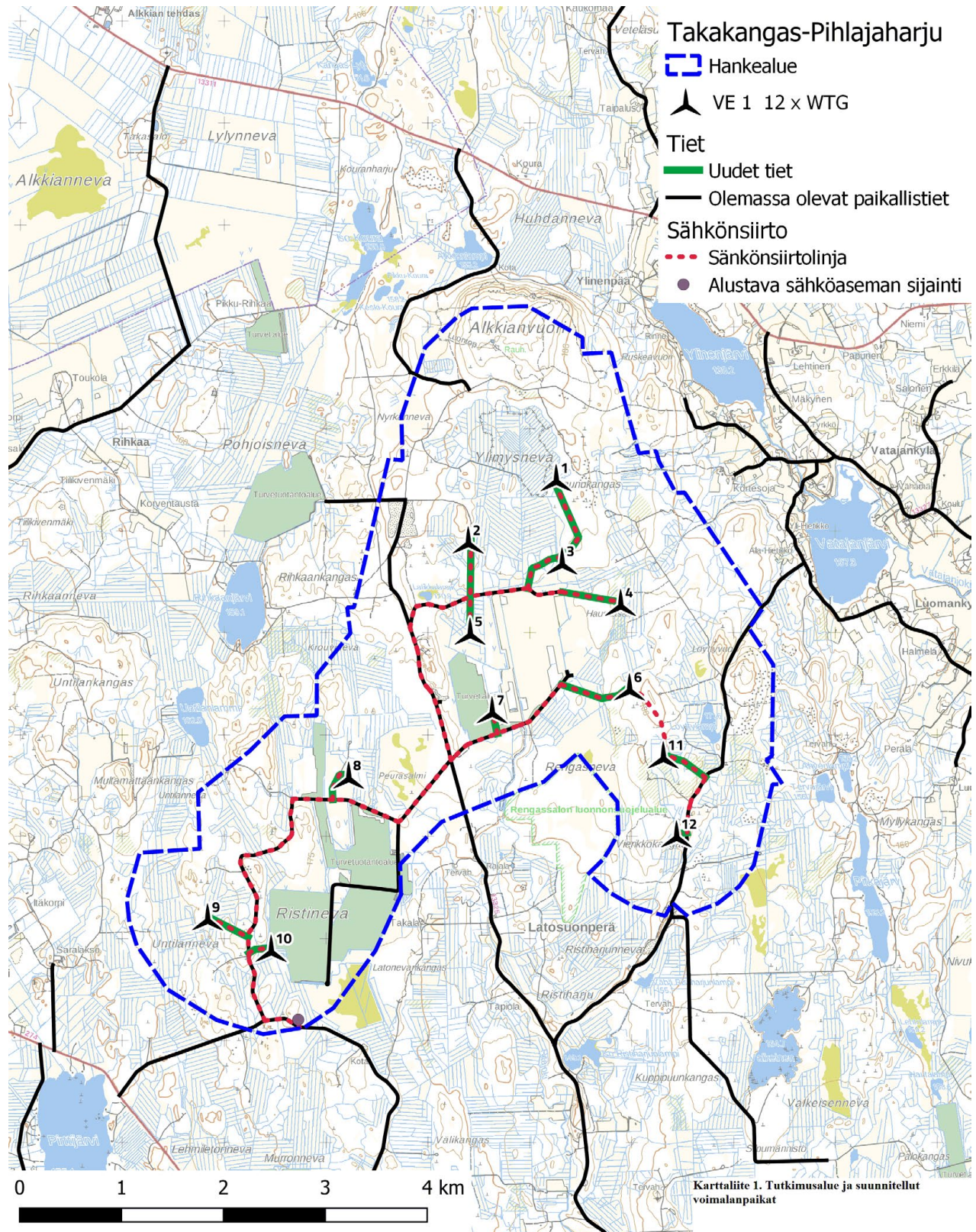
5. Lähteet ja kirjallisuus

- Birdlife Finland. Kevään 2021 tiedotteet. [www. Birdlife.fi](http://www.birdlife.fi)
- Enemar, A. 1959: On the determination of size and composition of a passerine bird population season. A methodological study. – Vår Fågelvärld suppl. 2:1-114.
- Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 704 s.
- Koskimies, P. 1994: Linnuston seuranta ympäristöhallinnon hankkeissa. Vesi- ja ympäristöhallinnon julkaisuja. Sarja B Nro 18. Vesi- ja ympäristöhallitus. Helsinki.
- Koskimies, P. & Väisänen 1991: Monitoring bird populations in Finland. A manual of methods applied in Finland. Finnish Museum of Natural History. Helsinki 145 s.
- Leivo, M., Asanti, T., Koskimies, P., Lammi, E., Lampolahti, J., Mikkola-Roos, M. & Virolainen E. 2002: Suomen tärkeät lintualueet FINIBA. BirdLife Suomen julkaisuja (No 4). 142 s. BirdLife Suomi. Suomen ympäristökeskus.
- Peuralamminsuu, Parkano: Ylä-Satakunnan ympäristöyhdistys ry 2021. [www. sivut. Riekkotietoja](http://www.sivut.riekko-tietoja).
- Sierla L., Lammi, E., Mannila, J. ja Nironen, M. 2004. Direktiivilajien huomioon ottaminen suunnittelussa. Suomen ympäristö -sarja, nro 742. Ympäristöministeriö, Helsinki 2004. 113 s.
- Tucker, G.M. & Heath, M. F. 1994: Birds in Europe: their Conservation Status. Bird Life Conservation Series No. 3. 600 s. Cambridge, UK:
- Väisänen, R., Lammi, E. & Koskimies, P. 1998: Muuttuva pesimälinnusto. Otava, Helsinki. 567 s.
- Ympäristöministeriö 2007a: Suomessa tavattavat lintudirektiivin I liitteen lajit.
<http://www.ymparisto.fi/default.asp?node=9046&lan=fi>
- Ympäristöministeriö 2007c: Suomen kansainväliset vastuulajit, linnut.
<http://www.ymparisto.fi/default.asp?node=9837&lan=fi>

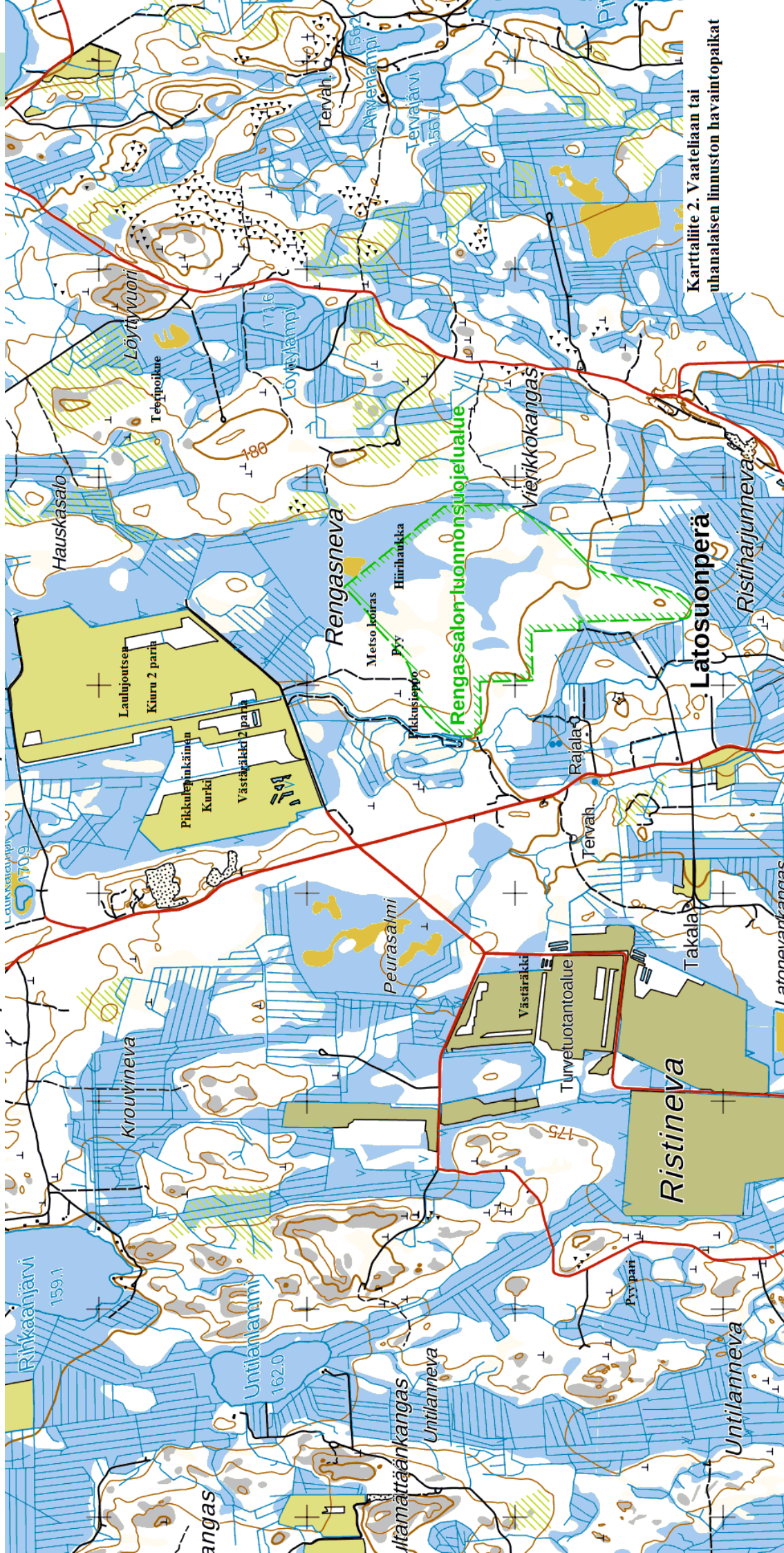

6. Liitteet

Karttaliite 1. Suunniteltujen voimalanpaikkojen sijainti

Karttaliite 2. Uhanalaisen tai vaateliaan pesimälinnuston havaintopaikat

Karttaliite 2. Vaateliaan tai uhanalaisen linnuston havaintopaikat

Karttaliite 3. Uhanalaisen tai vaateliaan pesimälinnuston havaintopaikat

